

ЗАМОРІЙ Тамара Петрівна (08. 09. 1935, Київ) — літературознавець. Дочка [П. Заморія](#), мати [І. Заярної](#).

Кандидат філологічних наук (1966). Закін. Київський університет (1956). Працювала в Інституті літ-ри АН УРСР (Київ, 1958–91): від 1971 — старший науковий співробітник. Досліджує рос. прозу серед. 20 ст., зокрема жанр. систему «малої» прози, та укр.-рос. літ. взаємозв'язки. Авторка розділу «Єдність і взаємозбагачення. Проза 60-х рр.» у кн. «Історія українсько-російських літературних зв'язків» (у 2-х т., т. 2, К., 1987).

Основні праці

Лесков і Шевченко // Міжслов'ян. літ. взаємини. 1961. Вип. 2; Современный русский рассказ. 1968; Проблема героического характера в современном русском рассказе. 1977; Становление гармонической личности в современной русской прозе. 1979; Лев Толстой і сучасний східнослов'янський роман. 1979 (співавтор); В поисках героя-современника. 1990 (усі – Київ).

[Н. Р. Мазепа](#)

Бібліографічний опис:

Заморій Тамара Петрівна / Н. Р. Мазепа // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14861>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).